

Излиза три пъти седмично
в понеделник, среда
и петък.

АБОНАМЕНТА Е:
Годишно 150 лв., 1/2-год.
80 лв., 3-месечно 45 лв.

Абонамента започва на
всеко 1-во число от ме-
сеца: — винаги предплатя

ТЪРГОВСКО-ПРОМИШЛЕНА ЗАЩИТА

Вестник за търговска и индустриална защита и информация.
Редактор - издател: П. Д. Драгулевъ.

Цените за обикта еж.
За кв. сантиметр 230
лв. за годежи, вестници,
некролози 150 лв. за едно
публикуване; баланси, ре-
шения, циркуляри и прото-
коли по 150 лева; ре-
гистрация на търговски и
индустриални фирми 10 лв.
Всичко по се отнася до
вестника се адресира: до
„Търгов.-Промисленна За-
щита“, Варна „Венча“ 8.

БЪЛГАРСКА ГЕНЕРАЛНА БАНКА

Акционерно Дружество основано въ 1906 год.

ОТЪ

Banque de Paris et des Pays-Bas, Paris,
Banque Commerciale Hongroise de Pest, Budapest,
Allgemeine Oesterr. Boden-Credit-Anstalt, Wien.

Капиталъ напълно внесенъ лв. зл. 50,000,000.

Централа СОФИЯ

КЛОНОВЕ: Варна, Бургасъ, Пловдивъ и Русе.

КОРЕСПОНДЕНТИ ВЪ ВСИЧКИ ГРАДОВЕ ВЪ БЪЛГАРИЯ И ЧУЖБИНА.

ИЗВЪРШВА ВСЪКАКВИ БАНКОВИ ОПЕРАЦИИ.

Приема **ВЛОГОВЕ** по сметка и спестовни книжки.

СКОНТИРА търговски полици.

Прави **АВАНСИ** срещу депозитъ на **СТОКИ**.

Извършва преводи за всички по-големи градове въ България и странство.

Телегр. адресъ: Генералбанк.

5-5

Телефонъ Варна № 88.

Долу реперациитъ!...

Този викъ, този отчаянъ гласъ се чува отъ всички кътове на родината ни, отъ всички слове на обществата и нацията. Той е викъ общо-народенъ, колкото нѣкои и да го наричатъ като ередотъ на партизанстване, като противоударъ — въ вреда на сегашното правителство. Този викъ е викъ и на маситъ отъ сега управлящата партия — викъ е на целата нация и той нито може да се смѣта за монополно право на тия, които партизанствуватъ съ него противъ правителството, нито право на правителствената страна да го повдига или да прави капиталъ отъ него, само когато нейнитъ партийни интереси позволяватъ или наискватъ това.

Саромашията на народа ни, отъ като Стамбулско (той бездушенъ и невежъ авантюристъ политикъ) подписа договора за реперациитъ, иде отъ бюджета на държавата, отъ непосилнитъ данъци и други облози и мита, съ които се облагатъ гражданитъ, единитъ цифри, които се елагатъ въ бюджета и които се ебипратъ и натамалватъ отъ кеситъ на избедянитъ данъкоплатци, се изгизатъ отъ реперациитъ. Реперациитъ сж, значи основното зло, тѣ носятъ за народа ни нещастия и злопозучия. Реперациитъ ожедневно закопаватъ въ дълбока яма по нѣколко живота, които не могатъ да одържатъ тѣхната тежина, всѣки довѣтъ истощаватъ жизнениитъ сили на народа и подготвятъ му тежка икономическа робия. Реперациитъ, това о дума еднозначеща, е синонимъ на

смертта на страната ни, като активно самосъзнаваща се стопанска единица помежду другитъ държави; това е тя да умре икономически, финансово, културно и най-после, може би, политически. Нашитъ отраж, нашето въображение до тамъ ни простиратъ да мислимъ — че реперациитъ носятъ за България икономическото иго и, омаломощена отъ него, сломена отъ тѣхния тежакъ товаръ, тѣ я носятъ и политическото иго — носятъ я, съвмѣстно, игото на тежката икономическа и политическа робия.

Петимно е обществото, любопитенъ е народа да знае неговитъ главни водачи, неговитъ държавници, стоящи въ и вългъ отъ правителството, носящи равни отговорности за съдбинитъ му, какви мѣрки взиматъ и каква взаимноомощь си оказватъ — каква оолдари мисль ги ржководи въ борбата съ това голѣмо зло и въ извоюванетоъ за ослужаваното отъ народа ни облекчение отъ той тежакъ дългъ, който така лошо тегне на шията на всѣки данъкоплатецъ и който съ вѣкове ще тегне на народа ни въ десетки поколения.

Уви! Тая петимность, това любопитство се разбива въ грубата действителность, че съ най-голтмото зло за страната, съ най-страшния разрушителъ на народното ни етопанство насао се партизанотвува. Стоящитъ вънъ отъ управлението партии и партийни вожди си ономватъ за реперациитъ само въ моментитъ, когато би искази да хвърлятъ единъ лошъ упретъ, единъ, колкото

би могло, по-ржкъ камѣкъ върху главитъ на вождитъ и управницитъ, държачи управлението въ ржцетъ си — колгато пожелаятъ тежко да имъ разбиятъ главитъ. И обратното: вождитъ отъ управляващитъ партии, срещу всѣка по-сервиозна оппозиционна съпротива за стопанско благоустройство на страната, като възражение, изтъкватъ имъ уласното страшилице репарациитъ. А народа, загаянъ... тѣне до гуша въ батака, изнемошава, дава окжии жертви съ оипрането на платкитъ въ търговията — гине подъ тежеститъ на непоносимитъ данъци и всевъзможни налози; гине като активна стопанска единица въ крастопата, на който е постанепъ, крѣтопжтъ, който му сочи тежкото икономическо робство, следъ което иде и политическото.

По въпроси за репарациитъ между българскитъ партии и българския народъ не може да има две и повече разномиолящи и взаимнообвиняващи се страни. По той въпросъ има една целокупна България, единъ целокупенъ народъ, който почва да говори, който вече говори отъ единъ отчаянъ викъ: „Долу репарациитъ!“ „Искамъ свобода на стопанско развитие, свобода и право да съмъ господарь на себе си!“ „Благата, които самъ азъ творя, да сж мои, за мое благоденствие да служатъ, съ тѣхъ самъ азъ да разполагамъ — никой другъ!“

Тоя викъ се чете и въ оединитъ редове отъ резолюцията на митинга на гражданския

комитетъ въ Варна, взета на 18 того:

Решени:

да помоли правителство:

„1. Да направи постжпки предъ Обществото на народитъ да въздействува ва мамалване и разсрочване реперационнитъ задължения, ако не могатъ да се премахнатъ изцяло, иначе краха въ стопанството, който започна отъ Варна ще обхвае целата страна и всѣки би могълъ да предвиди какви ще бждатъ последствитята.“

Това обръщане на варненскитъ граждани къмъ правителството е формално. По дупша и сърдце, de facto, обръщението е направено къмъ всички партии и групи, къмъ всички водачи народни да съдействуватъ, да взаимнодействуватъ за премахването на реперациитъ, или — ако всецѣлото имъ премахване е невъзможно — да се иска, да се действува за крайното, за предѣлното имъ намаление и разсрочване. Варненското гражданство, което се явява като изразителъ на общитъ народни болки, не намира другъ начинъ за спасение, освенъ молбитъ предъ Обществото на народитъ, предъ това общество, което формално предъ светътъ се е ангажирало отъ оеката на слабитъ, на страдациитъ, на притиснатитъ народи и общества. Вървата, че молбитъ, че безшумнитъ и лоялнитъ постжпки предъ това Общество ще доведатъ до добри резултати, до добъръ успѣхъ е елемента, който въодушевява резолюцията на варненското гражданство. Нека се направятъ молби, много молби; нека се направятъ постжпки безшумни, постжпки лоялни; но да се направятъ и да се направятъ оврѣме — до като не се станало късно.

Какъ да се помогне на Русе?*

Въ „Русенска Пошта“, въ късия редове, безимененъ авторъ отговаря г-ну Бръчкову (който въ брой 7510 на в. „Миръ“ оѣ писалъ за съдбата на Русе) така: „Мнението на г. Бръчкова е погрешно. Държавата не е длъжна да повдига единъ западащъ градъ.“ И заключана: „Въ самитъ насъ само, смѣтаме, лежи спасението на града

* Тая статия бѣше написана преди 3 броя, много по-рано отъ известното, че Султанското устие Дунава е задръствено съ пясък и че плаването на голѣми параходи до Браила е невъзможно, че, следователно, експорта отъ тая азия не само е много затрудненъ, но и въ двоевъ размиръ абремененъ съ разхода за разтоварване и претоварване на голѣмитъ параходи. Но независимо отъ това, въ таквъ случай експорта става съ повече отъ 20—30 джл по-бавенъ. За тая други несподи на Султанна ще има да се пише.

и отъ тамъ благосъстоянието на русенци.“

Противното на това, което мисли безименния авторъ на споменатата къса белѣжка относно участието на държавата въ повдигането на единъ западналъ градъ, мислимъ ние. И точно така, както мисли той за участието на самото гражданство въ повдигането на западналия си градъ, тоже мислимъ ние, ващото една начинъ на съдействуване да се напълни задачата и да се добиятъ благата, не изключва другия.

Но думата на уважаемия авторъ е, че държавата „не е длъжна“ да повдига единъ градъ.

Не е длъжна? — Защо? А ващо е длъжна неразумно, лудешки, да го събаря? да го оипощава?

Грешка има автора: държавата е длъжна не само да повдига единъ даденъ градъ, падналъ или пропадащъ по нейна вина и да се старае да му възвърне миналия проваленъ цвятъ, а да повдига и градоветъ, които никога не сж били повдигнати, никога не сж били цвятящи, да ги направи такива. Това е въ нейнъ собствени интересъ — всички нейни градове да сж стопански равнати и да сж икономически цвятящи — да сж търговски и промишленни крепости.

Това е длъжна тѣ да го прави не само за градоветъ, за първостепеннитъ съ голѣмо минало градове, а и за паланкитъ, за по-голтмитъ села и за всички населени мѣста, които се новонадигатъ. Тѣ е длъжна и тѣ да съдействува, тѣ да подпомага, че благата, придобивани отъ нейното съдействие и помощь, да се оравновесятъ — да не сж за единъ повече, а за други по-малко, т. е., не един да се фаворизиратъ, а други да се пренебрегватъ и изоставятъ на съдбата си. Всички сж равни, всички сж еднакви — всички сж нейни деца, на всички тѣ е длъжна да даде всиждомото и заслуженото за тѣхното благоденствие.

Длъжна е държавата тамъ кадето е нуждао да построава пжтица, или да построава желѣзници, или да построава пристанища, или да оредѣли свободни зони, или да нагласава оспциални желѣзно-пжтни тарифи, или да прави други отстъпки, или да създава привилегии, или да прави рискове и по-голтми парични жертви, ва да даде животъ, ва да създаде благоденствие. Длъжна е държавата да направи всичко това. А наедно съ правеното и направеното отъ нея, длъжни сж и самитъ респективни градове, съ жертвитъ на своитъ гражданства, да правятъ за себе си онова, което ще има за целъ да подобрява още повече благосъстоянието имъ.

Като говоримъ за равноправность и равномѣрность въ онова, което е длъжна държавата, да прави и да дава за повдигането на всичкитъ градове, паланки, по-голтми села и населени мѣста, обаче, ние трябва сжщевременно да правимъ още и един други изключения, които не могатъ да засѣгатъ градоветъ, паланкитъ, селата и пр. въ вътрешността на държавата, но сж вънающа необходимость за градоветъ и населенитъ мѣста, стоящи на границитъ на чужди държави, още повече дър-

Акционерно Индустиално Дружество „КАОЛИНЪ“, въ гр. Варна.

Съгласно решението на общото годишно събрание на г. г. акционерите от 28 мартъ 1926 год. и решението на управителния съветъ съ протоколъ № 11 отъ 17 априлъ 1926 год., открива се

ПУБЛИЧНА ПОДПИСКА

На нови 4000 (четири хиляди) акции за увеличаване на капитала на дружеството на 1000000 лева (единъ милионъ).

Номиналната стойност на новозаписанитѣ акции е отъ лева 100, плюсъ 100 лева за резервенъ фондъ.

Подписката се открива на 26 априлъ 1926 год. 8 часа преди обедъ и ще трае до 4 часа следъ обедъ съ щия денъ.

Записването на акциитѣ ще става въ кантората на дружеството въ гр. Варна, ул. Малка Търговска № 6.

Изплащането на акциитѣ ще става пълно при подписването.

Срещу вноската при подписването на акциитѣ се издава времени расписки отъ кочапъ.

гр. Варна. 17 априлъ 1926 год.

Отъ Управителния съветъ

„БЪЛГАРСКИ ШЕЛЪ“
Акционерно дружество
 Продажба на **НАФТА** и дериватитѣ му на реномиранитѣ марки.
„ШЕЛЪ“ и „АСТРА“
 Газъ, Газѳолъ, Бензинъ, Накура, минерални, машинни, цилиндрови и всички видове смазочни масла.
 Газъ, (Консистентна масъ, Вазелинъ).

жани, които аспириратъ за териториитѣ на сѣщитѣ тия градове и мѣста. За тия градове и мѣста, включителния начинъ на поддържане и повдигане не е една обикновена длъжност на държавата, а е единъ голѣмъ патриотиченъ дълъгъ за нея. Такъвъ дълъгъ е и за тия, които, въ безразсъдността и завистта си, отиватъ до забравна въ борбата си и въ опонентството си противъ исклученията, които държавата за общо-народно добро е длъжна да прави — да има здрави културни и съ национално съзнание крепости, да има въ тия крепости народъ буденъ и съ националенъ духъ крепкъ.

Не единъжъ ние сме говорили за Русе, Видинъ, Кюстендилъ, Варна и другитѣ погранични градове, които страдатъ, на които, обаче, стопанската и икономическа слабостъ е дошла и иде отъ това, че имъ еж разграбени хитерландитѣ, че пограничната несигурностъ за поминъкътъ и развитието имъ трябва да се парира съ една мощна подкрепа за смѣтка на целиятъ народъ; че за тия градове и населени мѣста трябва да се създадѣтъ права и привилегии въ стопанскиятъ и икономическиятъ животъ съвсемъ исклучителни и достатъчно ободряващи духътъ и националното самосъзнание въ маситѣ, които ги населяватъ.

Вѣрно е, че отъ русенци и варненци, напримѣръ, най първо, зависи да се даде една правилна и ефикасна насока на онова историческо положение, което тѣ трябва да заематъ въ търговското, стопанското и икономическото развитие на собствениитѣ имъ градове. Тѣхнитѣ собствени капитални, ифр-

но е това, трябва да еж основата на тѣхното икономическо и стопанско възстановяване и задръжаване. Но тѣ еж ежже-врѣменно и два порта, нешири-надлежащи на самитѣ русенци и варненци, а на целата нация, на държавата. Тия два порта привличатъ капиталитѣ и маситѣ на труда; тѣ еж вратитѣ, презъ които се вниса общата благодатъ за страната, която е благодатъ и за населенията на тия два града — благодатъ, която ги е обогатявала и въздигала до единъ разцветъ, за който днесъ само съ болка на душата си си спомнаме.

Какво прави Дунавската комисиия, какъ иска да отнѣма ти износа на Германия и Австрия, това е единъ въпросъ, който не ни дава право ние да се уязвяваме единъ срещу други, да се оплъчваме сами срещу себе си. Напротивъ, той е въпросъ, който трябва да ни обедини, да ни склони къмъ взаимноотстъпчивостъ и да ни подсети, че ние трѣбва да се заслужаваме културно и стопански най-много въ пограничните градове — тамъ да сме силни по духъ, тамъ да бие най силно пулса на нашата стопанска мощъ. Дваата порта, Русе и Варна, тези еж дветѣ врати, презъ които дѣбнещето икономическо и политическо робство, не само за ифкакътъ си закръгленъ кадралитетъ, а и за цѣла отсамъ балканска България, дири случай да се провере и се наложи на народа ни. Тези врати трябва да бждатъ отъ стража съ духъ, отъ стража силна и доволна, отъ народъ икономически силенъ и политически съвзателенъ павени. Русе и Варна трябва да бждатъ най-силнитѣ и най-оживенитѣ стопански крепости. Ако еж

нуждни милиарди да се постигне това, иска държавата да ги търси, да ги намѣри и за тѣхъ милиарди да пожертвува. Ако е необходимо да отнѣме траектъ отъ други пристанища и да създаде такъвъ за тия две пристанища, тѣ еж ценностъ голѣма, тѣ еж ежжа национална ценностъ — и това да направи; а и длъжна е да го направи веднага. Ако е да изработи и въведе специални тарифи желѣзопѣтни и други — и това да направи. Всичко да направи — даже и до обмисляние идеята за морско и дунавско свободни пристанища въ Варна и въ Русе да прибегне. Великитѣ опити, които и се созатъ отъ врѣмето, отъ нуждитѣ и отъ здравия разумъ за възстановяването на Варна и Русе, тѣ трябва да ги направи. Въ нейна помощъ трѣбва, обаче, да идатъ и варненци и русенци.

Ето така мисляме ние.

Вѣрб.

Р. С. Сждбата на Русе и Варна и интереситѣ имъ напълно съвпадатъ. Тѣхъ ще ги повдигне само едно нѣщо — ако портоветѣ имъ се свържатъ едно съ друго органически, въ една живеедейностъ, на едно да легнатъ въ гроба или наедно да възкрѣснатъ, тѣй както е съ Галацъ и Браила; една служба за вносенъ портъ на Ромжния и другитѣ дунавски държави презъ Сулина, а друга — за износенъ портъ на Ромжния и другитѣ дунавски държави пакъ презъ Сулина. Галацъ има характеръ на прѣвъ импортенъ за Ромжния и другитѣ дунавски държави центръ, а Браила пунктъ експортенъ съ мирово значение за храни и други произведени.

Мислимъ, ако Варна и Русе облизатъ интереситѣ си; ако добре се разбератъ помежду себе си; ако не си еж враждували (както впоследствъ се прояви Русе) и тръгнатъ — като два добри брата — ржка за ржка, тѣ ще могатъ лесно да обърнатъ вниманието на държавата да се велуша въ гласѣтъ имъ; ще могатъ веднага да я привлечатъ на страната си и да я убедятъ, че е нужно да подложи на вещь техническо и прецизно математическо проучване: не е ли възможно Русе за лѣвия дунавски брѣгъ отъ Ова на самъ да вземе мѣстото на Браила, разбира се, като се построятъ силнови и елеватори и дами, по сѣщия ижъ нагоре, лѣтно врѣме по Дунава, а зимно врѣме по желѣзницата, Варна — като ежсеи съ стотици км. ижъ презъ Русе — не би могла много по-добре и много по-полезно за българската, сѣрбската и на голѣма часть отъ средна Европа търговия да извършва службата на Галацъ за импорта и на Сулина за експорта и импорта.

Тия въпроси еж въпроси на проучване, както казахме, техническо и математическо. „Опитъ е безъ пари“, казва турската пословица, защо да не се направи и той опитъ. Сѣрбия има интереса съ Цариградъ, съ островитѣ, съ Египетъ и подалечъ и по-бавно. При единъ скратенъ ижъ и поестипени тарифи за нейнитѣ релации съ Черното и други близки морета, тѣ би предпочела и двата наши порта. Най-после, казва спекуланта: „опитайте и вижте“.

На фантазията опитѣ еж голѣми: чудно ли е, че Русе, като предпортовъ пунктъ въ Варна, ще привлече значителенъ трафикъ отъ горния Дунавъ, дори отъ Германия, Чехия, Унгария и Австрия. Това е въпросъ на смѣтка.

Учениятъ пролетарятъ.

Отъ с. Вардунъ Н. пише на „Шуменски Вести“:

„Тукъ имаме доста безработни младежи, свършили академии, гимназии и търговски училища (и. н.) Налага се да взематъ съответнитѣ мѣрки отъ държавата, която при подбирането на своя персоналъ да използува познанията и труда на тия младежи“.

Отъ тоя по силенъ и по авторитетенъ гласъ чуваме ние за учения пролетарятъ. Тоя гласъ бѣ гласѣтъ на членовѣтъ на Варненската търговска камара въ сесията ѣ т. година.

Производството на учени хора, фабрикация на хора откъснати отъ всѣка работа, формено гладуващи, защото ифмятъ каде да пласиратъ физическия и умствения си трудъ, учеността си, вещината и специалността въ познанията си за да си набавятъ насжщиятъ хлѣбъ, за да станатъ итители и приложници чрезъ проявата на дарбитѣ си, похватността и уменията си.

Констатацията бѣше обща и вѣрна: че въ нашата страна и, въ частностъ, въ района на Варненската търговска камара има учени хора академици, гимназисти, отъ търговски училища въ голѣмо ивнѣшество, които висятъ по капиталѣ въ общинитѣ по градоветѣ и селата; които метатъ праговетѣ на другитѣ държавни учреждения да намѣратъ корина хлѣбъ, или, които пѣлянтъ градскитѣ и селски кръжчи да се съетеаватъ съ таблитѣ, съ картитѣ, съ чашинитѣ или съ словопренията съ дѣлението мегданъ въ утопичнитѣ идеи; които, обаче, не еж способни и не би били пригодни да се отдадатъ на бащинска работа, защото учението имъ не съвпада съ бащинското занятие.

Констатацията отиде по далечъ отъ факта: че района на Варненската търговска камара е наводненъ съ учени академици, съ търговски гимназисти, съ гимназисти отъ общото образование, незаловени на работа, гладуващи и мизерствуващи. Тѣ отиде до тамъ, че затвърди общото убеждение, какво тези хора еж безвъзвратно изгубени като дѣлови хора, за родителитѣ си и сами за себе си, освенъ ако почнатъ да отаватъ падали, клисари и пр., но въ такъвъ случай тѣ еж изгубени за професията си и като академици и учени търговци, индустриалци и пр.; изгубено е и всѣчко онова, което родителитѣ еж иждивявали, за да даватъ образование на децата си.

Всички принаха печалнитѣ фактъ така констатиранъ. Само единъ единственъ помежду пенчки се намѣри да не го признае. Тоя единъ единчекъ е прословутия Цане Календжиевъ.

„Лошо ли е, ако имате единъ селски секретаръ — бирникъ съ академическо образование? Не е ли по-добре, ако въ селската кооперация имате единъ счетоводителъ академикъ или най-малкото — съ средно търговско образование? и т. н., и т. н., пита Календжиевъ.“

„Не е лошо и домашниятъ ми слуга да е политико-икономъ, да е ученъ търговски академикъ, защото ще знае какъ да икономисва плѣвата и ичумика за животнитѣ въ дома ми и просото за кокошкитѣ, дори, но за тоя дукъ ли, за тая нужда ли камарата на държа тая академия?“ — пита единъ отъ членовѣтъ.

„Преката и истинската целъ на академията — за която камарата жертвува 3/4 отъ бюджета си, като е ивоставила нескъпи преки цели и функции, за които въ действителностъ камарата сжществува — тая ли е: да създава секретаръ бирни-

ци, да фабрикува счетоводители за селски кооперации, а че и селски падали да пронавежда ли е, г-нъ ректоре?“ — пита шумон. членъ на камарата г. П. Панаѣитовъ.

„Опомнете се!“ му ниматъ събуденитѣ членове, които се убедиха, че търговската академия, колкото и каквато гордостъ и да е за гр. Варна, въ днешното тежко врѣме е само една софра сложена предъ Календжиева — да се храни той самъ и да е бащинъ и майчинъ поменъ за смѣтка на камарата и предъ други още ифколцина. Друга полва абсолютно никаква нема въ днешното врѣме за търговцитѣ-данѣкоплатци, що и пвдържатъ. Тѣ е само една голѣма тежестъ за камарата и е центръ, около който комунама на Влахово ѣ. Оие намираше добро свърталище. Тѣ фабрикува ученъ пролетариятъ, немилъ и недрагъ за ония, що харчатъ паритѣ си да го създаватъ.

Всѣко училище — нисше или висше — което дава внимание само на книга, а на дѣло внищитѣ еж, или негодни, или ифмятъ нуждитѣ мѣста да пласиратъ внианията си, става ивнѣшно, то е само едно бреме, единъ прѣмъ, който не бива да се мъкне. Почти въ тоя духъ се ивказа и Варнен. търгов. камара, която трѣри сегоднеш. случай да джирова Календжиевата академия върху държавата и да ивтрѣпи отъ гърбѣтъ си това тежко бреме, за което преди 3 години Архитектъ Коваровъ предкава за това, което се чувствува днесъ. Лампята иведе паричнитѣ средства на камарата...

МИТИНГА.

Едно ново начало е усвоено и подето отъ новото председателство на Гражданския комитетъ за повдигането на града Варна — презъ най-къси интервали да свиква гражданството, чрезъ подготвени по предмета лица, публично да се ивказа върху съвѣденото положение и върху средствата за исходъ отъ него. Така се обработватъ и здраво заячаватъ идеитѣ. Тана се постигатъ идеитѣ.

По предмета за ивдигането на Варна, сжщия комитетъ свика митингъ и на 18 того. Говориха ораторитѣ г. г. професоръ Гюлмезовъ, кмета П. Стояновъ (председателъ на комитета) и секретара на комитета Ст. Попова. Като резултатъ митинга удобри следната резолюция:

Да се помоли правителството:

1. Да пристѣпни къмъ удовлетворение исканията ни ивложени въ петицията, отправена до почитаемия Министерски съветъ, подкрепена съ резолюцията на 31 сесия на Варненската Търговска Индустиална Камара, които искания еж отдално проучени и не еж въ зависимость отъ бюджета на държавата каквито еж: силовитѣ, ивравнението на навлото Бургавъ — София съ навлото Варна — София съвонно диференциална тарифа за търговията къмъ Варна, създаването на ижтинска тарифа и пр.

2. Да назначи комисия отъ компетентни лица за оипя наши искания, които еж свързани съ бюджета, които да се произнесатъ още презъ текущата сесия на Народното Събрание; за да може послѣдното да се притече на помощъ, до като не е станало късно.

Съ сжщото постоянство новото председателство ще продължи да работи за въздигането на града. Ние вѣрваме въ лицата и въ енергията имъ и отакваме успѣха.

Хуго Шобертъ — Русе
Плугове „ГЛИГАНЪ“

Банка за Народен Кредит — София.

ДОКЛАДЪ

на провѣрителния съветъ при Банка за Народен Кредитъ — София.

Господа акционери,

Съгласно устава на дружеството и постановленията на търговския законъ, провѣрихме книгитѣ на банката и приключенитѣ на 31 декември 1925 година „годишни равносметки“ и сметка „загуби и печалба“, които намѣрихме редовни и ви молимъ да ги одобрите, като освободите отъ отговорностъ управителния съветъ за управлението презъ 1925 година.

Провѣрителенъ съветъ: Д-ръ В. Мирковъ, К. Ив. Русевъ, Е. Швертнеръ.

РАВНОСМѢТКА

АКТИВЪ ва 1925 година на Банка за „Народенъ кредитъ“ — София ПАСИВЪ

Table with 2 columns: АКТИВЪ and ПАСИВЪ. Rows include items like 'Каса и банки', 'Банки въ странство', 'Скотирави полици', 'Текущи сметки и дебитори', 'Ценни книжа', 'Недвижими имоти', 'Преходни сметки', 'Депозирани полици', 'Депозирани ценни книжа'.

София, 10 мартъ 1926 год.

Главенъ счетоводителъ: Никола Яневъ.

Провѣрителенъ съветъ: Е. Швертнеръ, Д-ръ Вл. Мирковъ, Констант. Русевъ.

СМѢТКА „ЗАГУБИ И ПЕЧАЛБИ“

ва 1925 година на банка за „Народенъ кредитъ“ — София

Table with 2 columns: АКТИВЪ and ПАСИВЪ. Rows include 'Запла., данъци, подържане и др.', 'Амортизация на недвиж. имоти', 'Разпредѣляние на печалбата', 'Комисисони, лихви, разлика курса и др.', 'Приходи отъ акции и облигации', 'Приходи отъ недвижими имоти'.

София, 10 мартъ 1926 год.

Главенъ счетоводителъ: Никола Яневъ.

Провѣрителенъ съветъ: Е. Швертнеръ, Д-ръ Вл. Мирковъ, Констант. Русевъ.

Износътъ ни презъ 1925 година.

Че нашата страна по отношение на износната си търговия и сега още — следъ развитието си, по за жалостъ, още въ твърде ограниченъ размѣри индустрия — си запазва напълно физиономията на земеделска и скотовъдствена, личи отъ долнитѣ цифрени статистически данни за износа и презъ истеклата 1925 година:

Тютюнъ суровъ 33,600,000 кгр. ва 2,329,000,000 лв., яйца пресни 11,000,000 кгр. ва 738,000,000 лв., царевично зърно 116,400,000 кгр. ва 639,000,000 лв., пшеница и пшенично брашно 53,800,000 кгр. ва 503,000,000 лв., добитъкъ живъ 301,000 глави 296,000,000 лв., лешкули сухи 700,000 кгр. ва 209,000,000 лв., кожа сурови 1,700,000 кгр. ва 170,000,000 лв., ечемикъ 20,000,000 кгр. ва 105,000,000 лв., розово масло 2,169 кгр. ва 89,000,000 лв., фасулъ 10,700,000 кгр. ва 70,000,000 лв.

Огъ общия износъ 5,642,000,000 лва, горнитѣ произведения, произходящи отъ земеделското стопенство правятъ 5,148,000,000 лва. Значи 91% отъ износа ни иде отъ земеделското и скотовъдството.

Работничеството.

Работническия въпросъ въ нашето пристанище, болезъ и отъ дълги год. неваздравяващъ, отъ известно време повече и повече се изостря и вадава стракове, че ще се изроди въ нежелателни конфликти и опасни инциденти. Може би тоя въпросъ би продължавалъ да бѣде болезъ и ва въ бъдеще, но остритъ характеръ, който той постепенно явима, напоследъкъ, лежи

въ корпивно замислената намѣса на партийнитѣ групи и въ голѣмата бестактностъ, съ която действуватъ нѣкои отъ партийнитѣ водачи, вае вдѣхновяващи борбата на работницитѣ „за хлябъ“.

Нека ни е позволено да предопредимъ тия водачи, че тѣ, съ инжекциитѣ, съ подшишкваната къмъ работницитѣ ва да поддържатъ у тѣхъ едно настроение, което може да се изроди въ възлечения и опасни инциденти, не правятъ вло само на правителството (срещу което се вършатъ насекванията), а и на България, която е уморена отъ тия начани на борби „за хлябъ“, именно на чини чрезъ проливане на кръвъ. Но тѣ правятъ вло и на самитѣ работници, защото едно подобно настроение, каквото се вабелѣва онзи денъ, на 19 того, при работническата демонстрация предъ общината, поставя на директъ властитѣ и навиква грижи въ паркетитѣ да патърсятъ отъ праха почналия да се вабрава в. в. на държавата.

Гда партийнитѣ водачи, включително и подставения Маринъ Арабовъ, трѣбва да съзнаватъ, че отговорността ва тѣхъ е много голѣма, ако увлекатъ работничеството въ частични или общи схватки и предизвикатъ да се ваематъ такива мѣрки, който в. в. на държавата ваповѣдва. Гдата, напротивъ, ще направятъ и на държавата и на работничество особенно голѣма васлуга, ако оставятъ тия две страни между себе си сами да намѣрятъ изхода — да намертъ допирнитѣ точки и най добритѣ способи ва разбирателство. Ва бога, гда, не вапнавайтъ още повече и тѣй мопото положение на работничеството — него именно пощадете. Гласъ отъ обществото.

ОТЪ ЧУЖБИНА

Съседскитѣ отношения между С. Х. С. и Ромѣния.

При бюджетнитѣ разисквания въ Сърбската скупщина, напоследъкъ, се внесе въ бюджета единъ amendment (наговарване) отъ твърде голѣма важностъ, което се отнаса до въпроса за имотитѣ на ромѣскитѣ граждани въ с. х. с. територия. Ромѣскитѣ власти сж конфискували всички имоти на името на с. х. с. сънародници въ Ромѣния. Вследствие на това правителството на С. Х. С. ваима предварителни мѣрки ва защита интереситѣ на подданицитѣ си и сънародницитѣ си въ Ромѣния съ решението да усвои системата на ретория т. е. властитѣ на С. Х. С. да отговорятъ съ схжитѣ мѣрки срещу мѣрцитѣ на ромѣскитѣ власти. Съ единъ amendment облеченъ е въ властъ министра на аграрнитѣ реформи въ С. Х. С. да може да конфискува всички имоти на ромѣскитѣ граждани намиращи се въ територията на това кралство. Око за око, вабъ ва вабъ.

Чуждестранни житни тѣжища.

Стойностъ за 100 кгр.

Table with 2 columns: Житно тѣжище and Стойностъ за 100 кгр. Rows include 'НЮЙОРКЪ', 'ЧИКАГО', 'Пшеница Mixed Durum loco № 2', 'Пшеница Northern Manitoba № 1', 'Пшеница Red Winter loco № 2', 'Кукурузъ Mixed Western loco № 2', 'Пшеница cts 174', 'Кукурузъ cts 74.50'.

ВИЕНА

Пшеница шил. 41.50 — лв. 825 84, Кукурузъ „ 28 — лв. 560 48

СЪРБИЯ

Пшеница дин. 300 — лв. 729 —, Кукурузъ „ 126 — лв. 316 18

Презъ истеклата седмица се вабелѣва за пшеницата по всичкитѣ тѣжища едно вагърдяване. Въ Америка ценитѣ се повдигнаха и веднага следъ това се повдигнаха и въ другитѣ тѣжища, наиримѣръ Браила, Виена, Братислава и други. Това порастване на ценитѣ въ странство вадействува и на ценитѣ въ нашето тѣжище, който и бѣвъ това бѣва надъ паритета въ мѣрдованитѣ тѣжища.

Ценитѣ на кукуруза сжщо въ Америка се повишиха съ 4 цента — съ малко повече отъ 2 лева — което повишение сжщо повлия на другитѣ, а и на нашето тѣжище. По дунавскитѣ пристанища тѣрсеенето на кукурузъ се уолѣмвава. То иде отъ Браила.

Лияцата.

Варна, 22 априлъ 1926 г.

Стагнацитѣ и недобрието въ всички клонове на търговията продължава и до като трае това положение — до като не се усвои и принципа продажба въ брой, като се тури край на тѣргуването съ въ покъкъ (на веревил) край на тая стагнация не може да се предвиди и предокаже.

Цени ва артикулутѣ нѣва. Ва форма поддържатъ се ва: Маслени 22 — 32 л., дървено масло 75, оризъ 22.50 — 28.50 вахаръ 23 лева.

Мѣстни съветни продукти.

Сирене прѣсно кгр. лева 40. Вакавалъ прѣсенъ кгр. лв. 60. Масло краваешко кгр. лв. 100.

Яйцата

Въ нашето тѣжище, по случай правдицитѣ, посжпнаха — продаватъ се до 1.80 лева бройка. Въ странство тѣрсеенето е голѣмо. Швейцария и Германия плаватъ 140 — 150 шв. франка ва кафеъ франко вагонъ паритетъ Буксъ. Лондонъ плаца 13 шиллинга ва 120 бройки. Виена плаца 1,300 кроны ва бройка. Италия — 680 до 640 лирети ва кафеъ, франко Постумия.

Ако сключената тия дни конвенция ва прѣво жельвно-плтно съобщение, станало тия дни въ София съ югославискитѣ представители, се осжществи, нашитѣ директивитѣ отправки до Буксъ ще ни дадѣтъ всички добри вагоди отъ благоприятнитѣ цени въ швейцарския и германския ваазаръ.

Захарта.

Въ странство тенденцията е малко твърда, но въ нашето тѣжище не упражнява влияние. Тѣрсеенето е живо.

Кафето.

Въ мѣстоприводството се нотира двойката 85.5 шил., а седмицата 84.5 шил. Въ Триестъ седмицата 87 шил.

Ориза.

Въ Италия бѣвъ брукъ се нотира по 2.37 лирети, около 17.50 лева. Гигантъ е много сжжъ — 19.70 до 20.15 лева.

Синь камъкъ.

Нотира се по 21.50 фунтстерлинги, което отговаря на 18.70 лева.

Рафията.

Маиунгата 42 лирестерлинга, отговаряше на 29.90 до 30.40 лв.

Калая.

Тѣжището на калая е открито въ началото на миналата седмица съ една малко по лека тенденция и сключени сж сѣлѣки съ цени, който отбелѣваха едно спадаие съ 2 фунтстерлин-

ги и 10 шиллинга. Следъ денъ отъ това се получиха вавестия отъ Истокъ, който гласятъ, че продажбитѣ сж спадали съ по 3 фунтстерлинги и 5 шиллинга, което е резултатъ отъ намаленото интересоване отъ страна на Америка.

Сключенитѣ цени показватъ намаление отъ 8 фунтстерлинги на тонъ. Ако сждимъ по своему ценитѣ ще се вадържатъ на сегашната височина. Статистиката показва въ порѣжкитѣ, че тѣ спадаатъ съ 1700—1800 тона.

Варненска стокова борса

22 априлъ 1926 год.

Стойностъ за 100 кгр.

И днесъ нѣмаме нѣщо по-особенно да отбелѣжимъ за състоянието на борсата, който не може да не върви, освенъ въ стѣжкитѣ, въ който е вървѣла до сега, като следи зорко чуждитѣ тѣжища и се придѣржа о конъюктурата, който и се очертава отъ тия тѣжища. При все това, може да се рече, че по отношение на винницата и кукуруза, въ единъ макаръ и много малко чувствуванъ и едва вабелѣвавъ още темпъ добиватъ заславане въ тѣрсеенето и ценитѣ сж съ тенденция ва вагърдяване.

Отчетната ни последна седмица вагърши съ по-тѣрдо ва винницата и бѣвъ измѣнение ва кукуруза. Настоящата седмица почна съ бѣвъ измѣнение ва винницата, а съ по-тѣрдо ва кукуруза.

Така: На 15 априлъ, пристигнаха 5 вагона винница, 21 вагона кукурузъ и 1 вагонъ клепе, а се продадѣха: 2 вагона винница 75.8 и 75.5 кгр., съ 1/4 и 1/2 % примѣси, по 635—700 лева; 17 вагона кукурузъ, по 355—370 до 377.50 лева; 1 вагонъ бобъ по 440 лева.

На 16 априлъ, продадѣха се: 3 вагони винница 77.5, 74.3 и 74.2 кгр., съ 1/4, 1/2 а и 1/2 % примѣси, по 710—750 лева; 2 вагона кукурузъ, по 377.50 лв.

На 17 априлъ, се продадѣха: 3 вагона винница 74.2, 78.4 и 76 кгр., съ 1/2, 80/6 и 3/4 % примѣси, по 637.50 до 730 лева; 2 вагона кукурузъ, по 340—380 лв.

На 19 априлъ, пристигнаха 7 вагона винница, 7 вагона кукурузъ, 1 ваг. фий, 1 ваг. слѣнчогледъ и 5 ваг. клепе, а се продадѣха: 7 вагона винница 74.4, 71.7, 74.7, 75.7, 76.5, 74.5, 74.7 и 76.7 кгр., съ 10/2, 28/2, 1/2, 1/2, 1/4, 27/2 и 3/4 % примѣси, по 670—727.50 лева; 4 вагона кукурузъ, по 385 лева. Винницата спадаие 5—10 лева, а кукуруза по-тѣрдо.

На 20 априлъ, пристигнаха 1 вагонъ винница, 13 вагона кукурузъ и 6 ваг. клепе, а се продадѣха: 1 вагонъ винница 76.8 кгр., съ 7/4 % примѣси, по 735 лева; 7 вагона кукурузъ, по 392.50—395 лева. Винницата и кукуруза повишение 10 лева.

На 21 априлъ, пристигнаха 10 вагона кукурузъ, 1 ваг. клепе, а се продадоха: 8 ваг. кукурузъ, по 395—402.50 лева.

ХРОНИКА

По бѣлестъ на редактора ни и по технически, случайни неудобства въ печатницата ни, сключенъ брой на вестника ни ще излѣве подиръ Великденъ. Подлуваме се отъ случая още отъ сега да честитимъ светлитѣ правдици на четцитѣ си.

За повреденитѣ монети. Българската Народна банка е съобщила на клоноветѣ и агентуритѣ си, че тѣ могатъ да купуватъ български, както и вѣтчки чуждестранни, съ напълно тегло, пробити ватци и сребърни монети, когато тия монети

нѣматъ чужди примѣси. Изплащането на монетитѣ ще става направо отъ клоноветѣ и агентуритѣ по курса на банката за чисто злато и сребро.

Контрабандата на български левове. Българската Народна банка е забранила на клоноветѣ и агентуритѣ си да даватъ разрешения за завѣряване смѣтки „чуждестранни лева“ за изпратени отъ странство български банкноти — копюри по 1000 и 5000 лева.

Управителниятъ съветъ на банката, съ цель да противодействува на контрабандирането на български банкноти въ странство, е решилъ:

1. Завѣряването на чуждестранни лица за изпратени отъ странство български банкноти копюри по 1000 и 5000 лева е забранено.

2. За изпратени отъ странство български банкноти, купюри по-малки отъ 1000 лева, Банката ще дава разрешение за минаването имъ по смѣтки на чуждестранно лице, само ако пратката се придружава отъ списъкъ на лицата, отъ които тѣми банкноти сѣ били откупени, съ означение на купеното отъ всѣко лице количество банкноти, и ако всички тѣми данни не даватъ основание да се заключи че тѣ (банкнотитѣ) сѣ били занесени по контрабанденъ начинъ въ странство.

Поланени сѣ отъ просветното м-ство учителскитѣ съвети, а и последнитѣ сѣ изказали мнѣния да се взематъ мѣрки за рационално възпитание на младѣта — учителството, особено това по български езикъ, история, география и философска пропедевтика (логика и психология) да използватъ уроцитѣ си и всички моменти и случаи изъ живота на училището, за да достигнатъ целта на едно здраво и системно възпитание, като насадятъ въ ученицитѣ здрави и трезви понятия за народъ, държава, и религия, да съдействуватъ за изработването въ ученичеството, за всичко това, наученъ мирогледъ и да му се вдѣхне единъ правиленъ отъремежъ къмъ нравствената чистота и служенето предано и полезно на обществото. Обаче, ето една областъ, въ която Календжиевъ не би могълъ да бжде въ ролята си на възпитателъ. Освенъ, че момчетитѣ, нему повѣрени, по възрастта си и по вакореностю си възпитание въ гимназитѣ и домоветѣ си, не би се поддали на никакво ново възпитание, а и той самъ не би анализалъ, напримѣръ, съ каква религия да занимава и възпитавана възпитанитѣ си, за какво общество да имъ говори, кой държава да имъ сочи за примѣръ — има болшевикска има и буржуазна държава. Има и религии много. . . Не,

г. министра да отегли разпоредбата си.

Митническото отдѣление при финансовото м-ство е оведомило митничитѣ, че за забранитѣ за вносъ стоки, срокътъ за повишностъ на които не е билъ втекълъ до 23 мартъ, въ който денъ бѣ занесена въ камарата новата митническа тарифа, престава да тече и маркаръ не новозанесени, не ще се обявяватъ за продаване, а ако има такива обявени вече за продаване, не ще се продаватъ, понеже продаването имъ се смѣта отменено.

Водоснабдяването на безводнитѣ села въ Дели Орманъ съ вода е почнато съ издигането на Русенския окр. съветъ и съ това на самитѣ села. Работитѣ за водоснабдяването на с. Кеманларъ, околийски центъръ, е твърде напреднало. Това село до сега се продоплетвунаше съ вода, носена отъ съседната до него султанска река, а повечето отъ събирана въ вировете (глоджици) поройна вода, въ много случаи плесняела и съвсемъ нездоровословна. На пктъ сж да се снабдятъ съ чиста изворова вода отъ текето Демиръ-баба (гората Махваръ-паша) и с. с. Голѣма-ада, Заветъ, Калово, Дикили ташъ, Караатъ и др. Последнитѣ сж най-безводни села. Дикили ташъ се снабдява съ вода повечето отъ с. Топчии, а Заветъ и Голѣма-ада — отъ Св. Димитрово (Махваръ-паша).

Новоучредения кредитенъ институтъ въ София — централа на българскитѣ провинциални банки, е избралъ за управителенъ съветъ следнитѣ лица: Парашкевъ П. Хинковъ — председателъ на управителния съветъ на акционерна банка „Напредъ“ въ гр. Плевенъ; Ганя Цаневъ — членъ-делегатъ на Бургаски банка; Дръ Д. Ив. Недѣлковъ — директоръ на индустриалната банка — Габрово; Ст. Цековъ — подпредседателъ на търговската индустриална банка „Веселецъ“ въ Враца; Н. Найденовъ — председателъ на управителния съветъ на Ловчанската търговска банка; Димитъръ Ст. Савовъ — подпредседателъ на Видинската банка — Видинъ; Василъ Д. Ангеловъ — председателъ на Търновската търговска Банка; Алек. В. Пулевъ — подпр. на Българската банка въ Ст. Загора; Василъ Ничевъ — председателъ Орѣховската търг. банка; Байчо Косевъ — пред. на банка „Искъръ“ въ карнобатъ; Б. П. Чолаковъ отъ бълг. кредитна банка „Тракия“ въ Ямболъ.

Констатирано е, че въ провинцията сноватъ агенти изнудвачи и измамници, които се представяватъ като действителни търговски пжтници и

взематъ поръчки и получаватъ пари въ предпаата. Много отъ провинциалнитѣ търговци сж пострадали отъ такитово мошеници-агенти, защото не сж се същали да искатъ отъ тия агенти да се легитимиратъ предъ тѣхъ. Веѣки истински търговски пжтници е снабденъ съ легитимационна карта отъ търговската камара въ района на които се намира търговската кжща, която представлява. Да се изиска тая карта. За чужденцитѣ пжтници, сжщо сѣбнитъ легитимацията отъ камаритѣ отъ чиято държава е пжтника, изиска се да представятъ такава и отъ нѣкоя отъ нашитѣ камари.

Въ издѣлия брой 3 на „Бюлетинъ“ на Варненска популярна банка намираме ценни данни, които говорятъ за нейния растежъ по численостъ на лицата, които ѣ членуватъ, на капиталитѣ ѣ и на пласментитѣ ѣ. За мѣсецитѣ януари, февруари и мартъ тя е имала единъ прирѣстъ на членоветѣ си съ 236 души. Сравнително съ това е прирѣста на капиталитѣ ѣ и на пласментитѣ ѣ. По обясненията, които „Бюлетинъ“ дава въ уводната статия на сжщия си брой, пласментитѣ ѣ крѣгло достигатъ цифрата 30 милиона лева. И това сж занесени суми отъ дребнитѣ спестивания. А това, т. е. че популярната банка расте въ всички посоки и че е развила пласментитѣ си до една такава цифра, говори, че въ еснафството има още значителни спестивания, има живинни сили, че не е въ безнадеждностъ, въ каквото се описва отъ песимиститѣ.

Бихме съобщили въ миналитѣ си броеве за проектираната „Българска индустриална Банка“, която е въ проектъ да се основе съ 150 милиона лева — 100 милиона занесени отъ държавата на акции и 50 милиона занесени отъ индустриалцитѣ, сжщо на акции. Проектъ закона за тая нова банка, която ще служи, изключително, на кредита на индустриалцитѣ и ще служи като посредникъ за сключване заемни въ инеустриалнитѣ нужди вътре или вънъ отъ страната, е готовъ и ще бжде занесенъ за одобрението отъ Народното събрание.

Опроверга се лансираното отъ единъ столиченъ вестникъ съобщение, че Българската Народна Банка е, въ преговори и Управителъ ѣ г. Асенъ Ивановъ ще иде въ Прага да приключи договорването за единъ български заемъ въ Прага отъ чехословашки капитал. Никакви преговори не сж водени не само въ Чехославия, но и въ коя и да е друга държава, говори опровержението. Когато се учреди Б. Ив. Банка могатъ да бждатъ потърсени и чужди капиталъ за подпомагането на индустрията.

Варненската популярна банка е решила да закрива активнитѣ смѣтки на всички ония титуляри, които не движатъ редовно смѣткитѣ си въ банката и предпреждава, че това решение, безусловно, ще бжде прилагано срещу веѣкиго отъ клиентитѣ си, които не го съблюдаватъ, т. е., които не движатъ редовно смѣткитѣ си. Предпреждаватъ се сжщо и ония отъ членоветѣ, вазматели, които систематически просрочватъ задълженията си, че ще се изключатъ отъ членство, щомъ това

просрочване надминава 3 мѣсѣца. Вънъ основа на сжщото решение и като последствие отъ него, изключени сж 26 души отъ членството.

3 СТАНА ШИРИНА 2 МЕТРА и 1 снобило добре запазени продава ФАБРИКА „УСПѢХЪ“ ГАБРОВО.

КРЕДИТНА БАНКА ЦЕНТРАЛА СОФИЯ Клонове: Варна, Русе и Пловдивъ Кореспонденти въ всички по-голѣми градове въ България и въ странство ИЗВЪРШВА ВСИЧКИ БАНКОВИ ОПЕРАЦИИ Препоръчва специалнитѣ си служби за: Влогове, спестовни книжки, снотто и инкасо на търговски полици и камбио Депозитъ и антрепозитъ на стоки Варненския клонъ се премѣсти въ собственото си новопостроено здание на ул. Габровска (Варна) срещу старото си помещение. Телеграфически адресъ: КРЕДИТБАНКЪ Клонъ Варна Телеф. № 116.

Внимавайте въ разликата между гйоновите подметки и ПАЛМА-КАУЧУКОВИТЕ ПОДМЕТКИ и ТОКОВЕ. По дълга трайност при носенето и по добро запазване на обувката, еластиченъ и приятенъ вържежъ и свиния-сж преимуществата предъ гйоновите подметки. — Исквайте обаче нарочно „ПАЛМА“. Генерални представители и депозитори КРАУСЪ & АСТРУГЪ РУСЕ ул. Митария 4 СОФИЯ ул. Бенски 4

ИНДУСТРИАЛНО АКЦИОНЕРНО ДРУЖЕСТВО „ЯНКО Л. ЗАНТОПУЛОВЪ“ — ВАРНА. изработва най-нови фасони: френски, български и турски видове сждове отъ мѣдъ, месингъ, и алюминумъ и жѣлѣзни издѣла. ИЗЛИВА: най-модерни пиринчени свещилници за църкви, малки и голѣми камбаци и хавани. Фабриката изработва: всички видове дрѣжки отъ бакъръ, пиринчъ и чугунъ и продава на едро (ангро) съ много износни цѣни. ИЗРАБОТВА най-новознамѣрения пропой колиць (кайнакъ) който се употребява безъ литро и безъ никаква церемония на 3 вида: 1-во съединяване бакъръ; 2-ро месингъ и 3 то факфонъ. Телефонъ № 933.